

Mi újság?

A Magyar Szentek Temploma havi tájékoztató lapja — 2025. január

Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

A remény zarándokai

Ezzel a címmel hirdette meg a szentévet Ferenc pápa. Erről a két szóról szeretnék kicsit elmélkedni. Pontosabban háromról.

Mi a remény? Vágyakozás valami jóra. Valamire, amire nem feltétlenül van esély. „A remény hal meg utoljára”- mondja a mondás. És milyen jó lenne, ha így lenne. Különösen így év elején. Valami olyasmit jelent remélni, mint hinni, bízni valamiben, de valami passzivitás is van benne, amikor már rajtam kívül áll a jó dolog bekövetkezése. El kell, hogy vezessen mindez arra, hogy van Valaki, aki képes rá, akinek hatalmában áll, aki elrendezi. És mivel a remény valami végső vágyakozás, azt is feltételezheti, hogy már nincs rá megoldásom, nincs rá eszközöm, de hiszem, hogy van egy végső Valaki, aki ebben a remény-telen, a lehetőségektől megfosztott helyzetben mégis segít, választ ad.

Nekünk, keresztényeknek mindig kell, hogy legyen reményünk, mert mindig van Valaki. Létezik. Él. Figyel. Gondoskodik. Lehajol és felemel. Bátorít. „Benyomja az újra gombot.” Amikor már elbuktál, amikor már azt hiszed, hogy elszakítottad magad Tőle, amikor már nem találsz oda Hozzá. Azt mondja: Ne félj! „Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítalak, enyém vagy.”

És azt mondja: „Menj, és többé ne vétkezz!” Fontos az is, hogy többé ne vétkezz, de mennyivel fontosabb, hogy menj! Kezd újra! Ebben az új évben. Hogyan? Oly szépen fejezi ki Péter apostol levele: „mindenkinek megfélemljétek, aki csak kérdezi, mi az alapja reményeteknek.” (1Pét 3,15)

Luce, a szentév hivatalos kabalafigurája

Remélek Tebenned, én Uram, Istenem!

Mi a zarándoklat? Út. Utazás. A zarándok pedig maga az utas, az utazó.

De érezzük, hogy több egyszerű vándornál. A zarándoknak célja van. Elhatározása. Amikor köznapi értelemben azt mondjuk: elzarándokoltam valahová, úgy értjük, hogy viszontagságosan, de céltudatosan, meggyőződéssel mentünk el valahová. Telve félszeg reménnyel.

A keresztény ember számára az egész földi élet ilyen. Illetve ilyennek kellene lennie. Elszánnak, a megpróbáltatásokat tűrőnek, az egyszerű vándor szerénységével, mindig a megérkezés türelmes, de elszánt és felkészült várakozásával.

A zarándoklat célállomása legtöbbször valamilyen megszentelt hely. Földi életünk célja az üdvösség.

A latin peregrinus (azaz zarándok) szó a *szántóföldön át* (per ager) összetételből származik. A zarándok túljut a kopár vidéken. Legyen az egy tényleges sík vidék, vagy lelki életének pusztasága. Újra és újra nekiveselkedik, újra és újra megy tovább, újabb és újabb távolságokat győz le, szépen apránként. Ha lankad is olykor, ha el is fogy ereje, de nem téveszti a célt, nem adja fel, nem fordul vissza, nem gondolja meg magát. Mert több, mint utas. Megy, halad tovább. Imádsággal, hittel, alázattal és reménnyel. Mi az alapja reményének? A hit. Hogy van valaki, aki az eszköztelenségben, a lehetetlen helyzetben, a gyengeségben és tehetetlenségben még ott van. Aki azt mondja magáról, hogy ő az út. Ő az igazság is, azaz a helyes út. És ő az élet. „Erősítsd meg hitben és szeretetben földi zarándokútját járó Egyházadat” – hangzik a misében.

Légy Te az utunk ebben az új esztendőben, Urunk!

Mi az, hogy szent? Szent Pál apostol világosan leírja, hogy nem jelent mást, mint krisztusit, Krisztushoz tartozót. Valakihez tartozni azt jelenti, hogy fontos számomra. Hogy áldozatot is hozok érte. Hogy különös, kitüntetett helye van az életemben, a szívemben. A köznyelvben is szoktuk használni, hogy bizonyos ügy, bizonyos hely, bizonyos esemény valaki számára szent. Ez többet jelent annál, mint a nagyon fontos fokozott melléknév. Valami többről van itt szó. Valami egyediről.

Vajon ez az év csak nagyon fontos, vagy kellő elhatározással, kellő fókusszal lehet valami több? Ha ebben az esztendőben a botlások, a kudarcok, a küzdelmek közepette nem felejtjük el, hogy hová tartunk, azaz zarándokúton vagyunk, és mindig készen állunk válaszolni arra, hogy ki az alapja reményünknek, akkor biztos vagyok benne, hogy Jézusnak tetsző, Jézushoz méltó, Jézushoz tartozó, azaz krisztusi, **szent évünk lesz.**

„Gyere el a jászolhoz még ma éjjel!
Találkoznod kell Isten szeme fényével.
Ne keress itt pompát, gazdagságot,
keresd azt, ki megváltja a világot!”
(Pintér Béla – Gyere el a jászolhoz)

BESZÉLGETÉS SCHOLTZ JULIANNÁVAL

A karácsonyi ünnepek nyitányát mindig is a délutáni pásztorjáték jelentette. Most is megtelt a templom az izgatottan várakozó hívekkel. Náluk izgatottabbak talán csak a szervezők voltak...

- A plébániai betlehemes szervezését Szilas Kingával és Scholtz Nórával hárman fogtuk össze. Ebben az évben is örömmel vágtunk bele a szervezésbe, ötletelésbe és a pásztorjáték betanításába.

- *Ki írta a darabot, és mikor?*

- Az idei betlehemes szövegét szervezőtársaimmal, Nórával és Kingával együtt írtuk meg. Sokat gondolkodtunk, ötleteltünk már október végétől, majd miután megszületett a darab vázlata, novemberben elkezdünk megírni a szöveget, ügyelve arra, hogy a legkisebektől a legnagyobbakig mindenkinek juthasson szerep.

Az első ötletek közül több meg is valósult valamilyen formában. Ilyen volt például a kezdetben hitetlen pásztor karaktere, a fogadós család nagyobb szerepe és a pásztorok örömeinek, Istent dicsőítésének és az örömhír továbbadásának megjelenítése. Ezt a célt szolgálta az utolsó, rendhagyó jelenet is, amikor meghajlás után, ének közben a szereplők elindultak a hívek közé, és üzenetkártyákat adtak át nekik.

- *Hogy sikerült ilyen sok szereplőt összeszedni?*

- A plébániára járó gyerekek, fiatalok már az elejétől nagyon lelkesek voltak, az első kihirdetések alkalmával is sokan jelentkeztek szereplésre. Sőt, volt, aki már a hirdetés előtt is érdeklődött, hogy lesz-e idén betlehemes, mert szívesen jönne szerepelni. Gábor atyák főleg a vasárnapi hirdetésekben, mi, szervezők inkább a misék vagy hittanok után személyesen hívtuk és bátorítottuk szereplésre a gyerekeket.

- *Mióta és milyen sűrűn próbáltatok?*

- Az olvasópróbát Krisztus Király vasárnapján tartottuk, ettől kezdve pedig heti rendszerességgel próbáltunk a vasárnapi kilences misék után. A karácsony előtti pár napban plusz próbákat iktattunk be, hogy az előadáson minden gördülékenyen menjen.

Nagyon szép volt látni, ahogyan kezdett összeállni a produkció, ahogyan mindenki egyre

önállóbban és ügyesebben tudta, hogy ki után következik, és milyen szöveget kell mondania, hova kell állnia, merrefelé kell elindulnia a szentélyből, vagy éppen kinek kell továbbadnia a mikrofont.

- *Milyen nehézségek léptek fel a próbák során?*

- Karácsony előtt nagyon sokan betegek voltak, emiatt néhány próbán elég sok szereplő nem tudott részt venni. Kicsit aggódtunk, nehogy az előadás előtt elterjedjen egy vírus a szereplők között, de hála Istennek majdnem mindegyikük el tudott jönni a betlehemesre.

Többször jelentett kihívást az idő rövidsége. Nagyon kellett figyelniük, hogy a következő mise előtt időben be tudjuk fejezni a templomi próbát.

- *Milyen segítséget kaptatok és kitől ahhoz, hogy a "hangosítás", a mikrofonok átadása ilyen gördülékenyen menjen? Ezt külön gyakoroltátok?*

- A hangosítás beállításában és a mikrofonok terén Joubert Bence segített nekünk rengeteget. A mikrofo-

nok átadásának rendszere a próbák során alakult ki, mert ekkor láttuk, hogy az adott jelenetben melyik szereplő melyik mikrofont tudja majd használni, kitől kapja meg és kinek tudja átadni, vagy a jelenet végén hova célszerű letennie a mikrofont. A szereplők ezeket megjegyezték, így az előadáson nem alakult ki káosz.

- *Ki tanította be az énekeket?*

- Az énekek jó részét a szereplők általánosságban ismerték, a kevésbé ismert dalokat pedig nagyon sokszor elénekeltük velük a próbákon. A betlehemes végén elhangzott *Gyere el a jászolhoz* című dalt például már az olvasópróbán elkezdünk megtanítani, de még az adventikoszorú-készítéskor is elénekeltük a szereplőkkel. A bölcsekkel külön is gyakoroltuk a *Királyok* című dal éneklését. A három bölcs és a többi szereplő is nagyon szépen megtanulta az énekeket és a szövegeket, amit ezúton is köszönünk nekik!

A betlehemes zenei részével kapcsolatban nagyon sokat köszönhetünk Földényi Kinga kántornak, aki amellet, hogy orgonált az előadáson, szívesen segített mind az orgonás, mind a gitáros énekek gyakorlásában.

Lak Gábor atyának és Écsy Gábor atyának is köszönünk minden segítséget, támogatást! És köszönjük mindazoknak, akik eljöttek megnézni a pásztorjátékot! Reméljük, hogy a betlehemes segített egy picit közelebb hozni a nézőkhöz a karácsony igazi üzenetét és örömét, a Megváltó születésének ünnepét.

Ez a meglepő fotó szentélyünkéről az ukrán menekültek karácsonyán készült. Az eseményen Erdő Péter bíboros, prímás és Herczegh Anita, a Katolikus Karitásztól jószoalátati nagykövete adott át ajándékokat a belső-ukrajnai és kárpátaljai családoknak. Ukrán dalok szóaltak meg, és harkivi artis-tanövendékek adtak műsort.

Lackfi János: Mi minden...

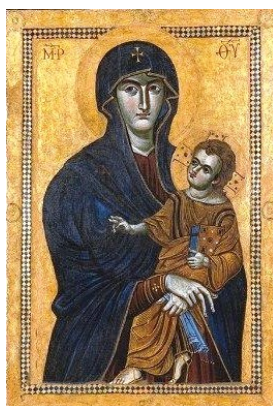
Mi minden fér egy évbe?
Jár-e a hála érte?
Mondjam-e, hogy megérte?
Dobjak-e kútba érmét,
hogy ide visszatérnék?
Vagy mondjam, jobb, hogy el-
múlt,
mert szép hosszú-ra elnyúlt?
Vagy mondjam, ez rövidke,
kész, a cica elvitte?
Volt benne tél meg nyár is,
kis hó, de olvadt máris.
Volt benne láng meg füst is,
aranyérem s ezüst is.

Volt benne jó sok balhé,
szabadban főzött hallé.
Meg égig érő árák,
selejtet ontó gyárak.
Volt áhítat és ünnep,
sok köznap, jó pár szünnap!
Voltak kirándulások,
koccintós áldomások!
Ó, mennyi mennyegző volt,
termelt az esküvő-bolt!
Jaj, mennyien születtek,
ittuk levét szüretnek!

Jaj, voltak temetések,
hagymát szeltek a kések!
Sírtunk, máskor neveltünk,
kinti cipőt levettünk.
Papucsba bújtunk hipp-
hopp,
ne hordjuk be a piszkot.
S a legjobb, hogy van otthon,
hol pezsgőzzön-borozzon
az ember újév napján,
remélve, jobb lesz aztán.
Hány ima fér egy évbe?
Jövőre több lesz? Mért ne?
Többet nézzünk az égre!

Bízzuk életünket és időnket Isten Anyjára! – Megnyílt a Santa Maria Maggiore-bazilika szent kapuja

A kegyelem ösztönzése jól felismerhető az ember lelkében.”
- Erdő Péter újév napján.

Hírek, hirdetések, programok

A Magyar Szentek Plébánia év végi beszámolója a 2024. évről

Köszönöm azok munkáját, akik szentségeket szolgáltatnak ki, akik szolgálnak a liturgián, akik imádkoznak a plébánia közösségeért; Köszönöm Horváth József atya segítségét, aki a kápolnában miséznek. Köszönöm a gondnok Füzesi János munkáját; · köszönöm Némethné Edit sekrestyési szolgálatát a templomban, valamint Szilas Magdi néni sekrestyési szolgálatát a kápolnában; A templom takarításáért Kutas Nándornénak jár köszönet. · Köszönöm a Mi Újság szerkesztését Gere Editnek és Gyurinak, akik egész évben elkészítették az újságot; · köszönöm a ministránsok és felolvasók szolgálatát; · köszönöm azok segítségét, akik húsvétkor, karácsonykor, a templombúcsún és egyéb alkalmakkor a templom előkészítésében vagy plébániai munkában segítenek; · köszönöm Joubertné Krisztinának eddigi könyvelői munkáját, akit Gyurkó Ildikó váltott fel. Köszönöm a gitáros miséken való szolgálatát az ifjúságnak.

Megköszönöm Földényi Kinga kántori szolgálatát a templomban és a kápolnában.

Köszönöm a káplán atyának a lelkipásztori szolgálatát; a hitoktatóknak, ministránsoknak, a képviselő testületi tagoknak, hogy munkatársak voltak a plébániai feladatok ellátásában

Köszönet az Imperatrix énekegyüttesnek és az Erdődy kamarazenekarnak a templomi közreműködést. Köszönjük a Fellegi házaspárnak a templomkert gondozását, és a Mészáros házaspárnak a leanderek ápolását.

Köszönetet az egyházi hozzájárulást rendszeresen befizetőknak és azoknak, akik külön felajánlásaikkal segítettek egyházközségünket!

A mostani energiaárak nagyon nagy terhet jelentenek plébániánknak. Volt olyan gázszámlánk, ami 6,5 millió Ft volt!

130 család fizetett egyházi hozzájárulást ebben az évben (ugyanannyi, mint tavaly!) 5.948.000 Ft értékben. A tavalyihoz képest 1.2 millió Ft-tal csökkent a befizetett összeg.

A jövedelemadó 1%-ának felajánlásából 424.245 Ft-tal támogatták a kedves hívek egyházközségünket a Szent Tádé Alapítványon keresztül. Ez kb. 310 Ft-tal több a tavalyinál.

Köszönet az otthonaikban egyházunkért imádkozó és szenvedéseiket felajánló betegeknek, hogy anyagi és lelki támogatásukkal hozzájárultak közösségünk építéséhez.

Szentségkiszolgáltatás számokban 2024-ben:

Esküvő: 19 pár (7-tel több, mint tavaly)

Keresztelő: 22 fő: 8 fiú és 14 lány (3-mal kevesebb, mint tavaly)

Elsőáldozó: 5 gyermek (6-tal kevesebb, mint tavaly)

Bérmálkozó: itt nem volt, más egyházközségben 2.

Elhunyt: 47 fő: ebből 17 férfi és 30 nő (17-tel kevesebb, mint tavaly)

A halottak közül csak 14 fő részesült szentségekben (30 %)

Köszönetet mondok mindenkinek, aki akár anyagilag, akár munkájával vagy imádságával segítette egyházközségünk életét, amit a jövőben is szeretnék kérni. Isten fizesse meg mindenkinek mindazt, amit egyházközségünkért tett!

Écsy Gábor
plébános